

АРХІТЕКТУРНО-ДИЗАЙНЕРСЬКЕ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ: «ДВІР БЕЗ АВТІВОК»

Тюрікова О.М., *к.пед.н., доцент,*
Погорслов О.А., *ст. викладач,* **Тігінов В.В.**, *асистент,*
(*Одеська державна академія будівництва та архітектури*)

Проблема: виявлення архітектурно-дизайнерських засобів організації при домових територій з парковками.

Актуальність. В вирішенні протиріч між традиційним використанням одеських дворів як комунікаційного та рекреаційного простору та практикою паркування автівок, потребами в організації на обмеженому просторі функцій, що взаємно виключають одна іншу - ігор дітей, відпочинку літніх людей, організації родинних свят, забезпечення екологічного балансу території та необхідністю авто переміщенню по території дворів.

Одеський двір є брендом міста. Багато дворів Молдаванки пов'язані з іменами видатних людей (Утьосов, Жванецькій, Бабель та ін.), з різноманітними історичними подіями, мають власну літературну та кіноісторію. Колорит та атмосфера дворику втілені в багатьох творах мистецтва, є надбанням театральної та туристичної Одеси. Одеський спосіб життя передбачає розвинуте спілкування в дворі. Це дійове середовище, в якому є місце літнім людям, молоді, котам та собакам, різноманітним процесам. Але сучасне життя вривається в цей театр під відкритим небом з автомобілями, порушує колорит та наражає мешканців на небезпеку. Майже усі дворики перетворились в стоянки та гаражі. Нова забудова передбачає підземні паркінги, в'їзди до них розташовуються ззовні, але більшість мешканців та їхніх гостей залишають автівки у дворі, дивляться на них з вікон.

Проблеми паркування в дворах та на вулицях міста не є виключно одеською проблемою. Її вирішення в світовій практиці знаходимо в публікаціях екологів, економістів, урбаністів, інженерів.

Узагальнюючи аналіз інтернет-джерел, можна зробити висновки, що проблеми паркування в межах житлової забудови вирішуються:

- за допомогою розділення зон відповідальності, функціонального зонування, без пересікання пішохідних та авто маршрутів;
- ізолюванням машин від мешканців (організація надземного, підземного, частково підземного паркінгу) з в'їздом поза межами двору;
- вертикального зонування території дворів;
- включенням участків паркування в розвинутий сценарій життя

двору;

- використанням конструкцій підземних паркінгів як засобів утворення штучного рельєфу та ігрових умов;

- стилізуванням паркувальних місць під акведуки, мости, історичні об'єкти;

- технічним оснащенням.

Тобто, використання конструктивних та планувальних засобів є доцільним та практикується. Наша пропозиція - додати до цих заходів сценарну складову. Змоделювати середовищні процеси таким чином, щоб різні форми паркування відігравали позитивну роль: штучного рельєфу, розділення зон, конструктивною умовою для устрою самодіяльного театру, зони барбекю, штучного озеленення та обводнення, спортивного або ігрового комплексу тощо.

Підземна вулиця, підземний лабіринт, підземне коло та ін.. планувальні форми можуть виходити в тієї чи іншої мірі на поверхню, «настилатись», як «дріт» на будову, виходити на різні рівні типа естакад, паркувальних капсул, використовувати «паркувальні стелі» та поверхі з виразним дизайном та ін.

Ми розуміємо, що це виглядає в наш час утопічним, не економічним, але це є один з шляхів вирішення естетичної, технічної та екологічної задачі та збереження діалогової та комунікативної функції середовища дворів.

Висновки: паркування в межах традиційного двору є проблемою, яка має бути вирішена технічними, конструктивними, естетичними, екологічними та іншими засобами. Передбачає схований та демонстративний дизайн, що забезпечує традиційні форми діяльності та спосіб життя.